

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

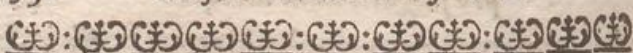
Nepveu, François

Monachii, 1709

Pro ultina anni die. Quê reparari possit tempus perditum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60533)

December.

PRO ULTIMA ANNI DIE.

Quî Reparari Possit Tempus
perditum.

I.

ECce! finem anni attigisti; an non hic finem imponet perfido, & ingrato animo tuo? quomodo per hunc anni decursum vixisti, vel potius, an verè vixisti? Deo enim non vivere, an vivere est? potesne dicere, vel unicam hujus anni diem à te integrè fuisse Deo consecratam? vel unicam actionum tuarum ad eum unice fuisse directam? cum tamen scire te oportet, omnia, quæ pro Deo facta non fuere, tibi periisse. Quanta jactura! Eheu! quot media salutis neglecta! quot gratiæ contemptæ, quantum temporis malè consumptum! qua ratione jacturas hasce sarcire poteris? id præstare, nisi per fervorem nostrum, non possumus: Viator, qui in itinere inutiles moras traxit, videtque multum sibi restare viæ, & modicum diei, diligentia, & fervore suo sarcire moras suas conatur. Quidnam hætenus vita fuit,

fuit, nisi inanis occupatio, & inutilis mora? cur igitur gressus non acceleras? cur admonitioni Servatoris non obsecundas, dum nos hortatur: *Ambulate dum lucem habetis, ut non vos tenebræ* (nempe mors) *comprehendant?* hæc forsan propiores sunt, quam cogitas. An polliceri tibi potes, te novi anni visurum initium?

December

Ioan. 12. 35

II. Verum, tamen exploratum tibi foret, te ineuntis anni auspicia visurum, quis tibi promisit, eum non fore vitæ tuæ postremum? quàm multi juniores eum auspicantur, qui ejus finem non videbunt: quod ipsis continget, tibi quoque contingere potest. Qui enim scis, fore, ut idem & tibi non accidat? Si quis Dei nomine significaret, te hoc anno moriturum, qui eum transigeres? quanto fervore non studeret singula ejus momenta pie impendere peccata, & peccandi occasiones vitare, fidelem te omnibus ejus gratijs præbere, bonorum operum exercitio, poenitentiae praxi te occupare, & ad virtutes præcipue tibi necessarias acquirendas incumbere? an nimis cautè agere possumus, ubi de æternitate agitur? nihil est, nisi fervor, quem in præsentiarum concipis, quod prævertere possit poenitudo inutiles, quæ in morte te torquebunt.

III. An

December.

III. An fervor deesse tibi potest, si cogites, te Deum habere, cui satisfaciendum; animam, cui salus æterna comparanda; terribiles hostes, quibuscum dimicandum, judicium tibi instare, quod tibi formidandum, infernum, qui tibi evitandus, Paradisum cœlestem, qui impetrandus? O quantæ res! imò quanta fervoris incitamenta! Deo satisfacere te oportet; qui, cum multum tibi dederit, multum à te requirit; & à quo multum expectas: an non omnem lapidem movere te oportet: ut ei satisfacias? animam tuam ad felicitatem æternam promovere te oportet: hoc est negotium tuum, hoc est negotium summi momenti, hoc est negotium tuum unicum: agitur enim pro te, de toto te, & pro omni æternitate: quid igitur tibi non tentandum ad salutem eidem consequendam? Pugnandum tibi cum hostibus formidandis, & vigilantibus. An pluris ipsorum interest perditio tua, quam tuâ interest salus tua? qui igitur sit, ut illi tam ferventes sint in tuam perniciem, & tu adeo quiescas, vel potius socors pro salute tua? Timendum tibi est judicium, quod est proximum, quod erit severum, cujus effectus erunt horrendi: an nimium præ-

præcautionis adhibere potes, quâ ad illud te præpares? evitandus tibi est infernus: ea propter omnes pœnæ quantumvis magnæ, leves tibi videri debent, si te â tanta miseria tueahrur. Obtinendus tibi est cælestis Paradisus; itaque labores omnes dulces tibi videri debent; cum eorum sit Beatitudo sempiterna.

Statue reparare fervore tuo tempus negligentia tua perditum, & considerare annum novum velut vitæ tuæ postremum.

Redimentes tempus, quoniam dies mali sunt. Ephes. 5. 16.

Ne tempus rebus necessarijs utile, non necessarijs conteramus. Aug.

FINIS.

INDEX